

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

17 juli 2001

WETSVOORSTEL
tot wijziging van de wet van 8 april 1965
betreffende de jeugdbescherming

AMENDEMENTEN

Nr. 1 VAN DE HEER **COVELIERS c.s.**

Art. 2

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

Artikel 36, 4°, van de wet van 8 april 1965 bepaalt dat de jeugdrechtbank slechts kennis neemt van de vordering van het openbaar ministerie ten aanzien van de personen die vervolgd worden wegens een als misdrijf omschreven feit gepleegd vóór de leeftijd van achttien jaar.

Het voorstel wil de jeugdrechtbank kennis doen nemen van misdrijven gepleegd na de meerderjarigheid en haar ten gronde uitspraak laten doen over de schuld aan feiten die tijdens de meerderjarigheid zijn gepleegd.

Formeel kan de voorgenomen mogelijkheid niet ingeschreven staan in de wet betreffende de jeugdbescherming, maar zou logischerwijze haar plaats moeten nemen in het wetboek van

Voorgaande documenten :

Doc 50 **0942/ (2000/2001) :**

001 : Wetsvoorstel van de heer De Clerck.

002 : Overname van het wetsvoorstel door de heren Van Parys, Verherstraeten en Vandeurzen.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

17 juillet 2001

PROPOSITION DE LOI
modifiant la loi du 16 avril 1965 relative
à la protection de la jeunesse

AMENDEMENTS

N°1 DE M. **COVELIERS ET CONSORTS**

Art. 2

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

L'article 36, 4°, de la loi du 8 avril 1965 prévoit que le tribunal de la jeunesse connaît seulement des réquisitions du ministère public à l'égard des personnes poursuivies du chef d'un fait qualifié infraction, commis avant l'âge de dix-huit ans.

La proposition vise à faire en sorte que le tribunal de la jeunesse puisse connaître d'infractions commises par des personnes majeures et statuer sur la culpabilité en raison de de faits commis au cours de la majorité.

Formellement, cette possibilité ne peut être inscrite dans la loi relative à la protection de la jeunesse, mais devrait logiquement figurer dans le Code d'instruction criminelle et, compte

Documents précédents :

Doc 50 **0942/ (2000/2001) :**

001 : Proposition de loi de M. De Clerck.

002 : Reprise de la proposition de loi par MM. Van Parys, Verherstraeten et Vandeurzen.

strafvordering en , gelet op het voorgestelde artikel 36ter, §3, ook in de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis.

Inhoudelijk doet het bevoegd maken van de jeugdrechtbank voor de beoordeling van feiten gepleegd na het bereiken van de leeftijd van de burgerlijke meerderjarigheid, afbreuk aan de emancipatiegedachte die de evolutie in het jeugdrecht de laatste decennia kenmerkt aan de geest van de wet van 19 januari 1990 tot verlaging van de leeftijd van burgerlijke meerderjarigheid tot achttien jaar (*Belgisch Staatsblad* 30 januari 1990) en ook aan de specificiteit van de op minderjarigen afgestemde rechtbanken.

Het voornemen infantiliseert de meerderjarige en derhalve de maatschappij. Om in te spelen op specifieke noden van primaire jongvolwassen delinquenten zorgen de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, het wetsvoorstel Bacquelaine tot invoering van de werkstraf als autonome straf in correctionele zaken en politiezaken dat op 7 juni 2001 aangenomen werd door de Kamer (Doc 50 0549) en de opvang van jonge primaire delinquenten in de gevangenis van Sint-Gillis als specifieke uitvoering van hun gevangenisstraf, voor voldoende ruime mogelijkheden tot nuanceren en differentiatie in het overheidsoptreden.

Nr. 2 VAN DE HEER COVELIERS c.s.

Art. 3

Dit artikel weglaten.

Nr. 3 VAN DE HEER COVELIERS c.s.

Art. 3ter (nieuw)

Een artikel 3ter invoegen, luidend als volgt :

«Art.3ter.— Artikel 52quater van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 2 februari 1994, gewijzigd bij de wet van 30 juni 1994 wordt als volgt vervangen :

«Art.52quater.— §1. Voor wat de personen betreft bedoeld in artikel 36.4°, kan de onderzoeksrechter of de jeugdrechtbank, naar gelang het geval, in de gevallen bedoeld in artikel 52, een voorlopige maatregel van maatschappelijk beveiliging bevelen in een federale gesloten instelling, wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan :

1° de persoon is ouder dan twaalf jaar op het ogenblik van het plegen van het als misdrijf omschreven feit

tenu de l'article 36ter, § 3, proposé, aussi dans la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive.

Fondamentelement, l'habilitation du tribunal de la jeunesse à juger de faits commis par des personnes ayant atteint la majorité civile est en rupture avec le dessein d'émancipation qui a caractérisé l'évolution du droit de la jeunesse au cours de ces dernières décennies et avec l'esprit de la loi du 19 janvier 1990 abaissant à dix-huit ans l'âge de la majorité civile (*Moniteur belge* du 30 janvier 1990). En outre, elle rompt avec la spécificité des tribunaux destinés aux mineurs d'âge. La mesure proposée a pour effet d'infantiliser la personne majeure et, partant la société.

La loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation, la proposition de loi de M. Bacquelaine instaurant la peine de travail comme peine autonome en matière correctionnelle et de police, qui a été adoptée par la Chambre le 7 juin 2001 (DOC 50 0549) ainsi que la prise en charge de jeunes délinquants primaires à la prison de St-Gilles en tant qu'exécution spécifique de leur peine d'emprisonnement offrent suffisamment de possibilités pour nuancer et différencier l'intervention des autorités de manière à répondre aux besoins spécifiques des jeunes adultes délinquants primaires.

N° 2 DE M. COVELIERS ET CONSORTS

Art. 3

Supprimer cet article.

N° 3 DE M. COVELIERS ET CONSORTS

Art. 3ter (nouveau)

Insérer un article 3ter, libellé comme suit :

« Art. 3ter. — L'article 52quater de la même loi, inséré par la loi du 2 février 1994 et modifié par la loi du 30 juin 1994, est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 52quater. — § 1er. En ce qui concerne les personnes visées à l'article 36, 4°, le juge d'instruction ou le tribunal de la jeunesse, selon le cas, peut, dans les cas visés à l'article 52, ordonner une mesure provisoire de protection sociale à exécuter dans un établissement fédéral fermé s'il est satisfait aux conditions suivantes :

1° la personne était âgée de plus de douze ans au moment où elle a commis le fait qualifié d'infraction ;

2° er bestaan ernstige redenen om te vrezen dat de persoon, wanneer hij in vrijheid zou worden gelaten, nieuwe feiten zou plegen, zich aan het optreden van het gerecht zou onttrekken, bewijzen zou pogen te laten verdwijnen of zich zou verstaan met derden;

3° het als misdrijf omschreven feit kan een opsluiting van vijf jaar tot tien jaar of een zwaardere straf tot gevolg hebben en

4° er bestaat een volstrekte noodzaak voor de bescherming van de openbare veiligheid.

§ 2. Deze voorlopige maatregel mag enkel voor een zo kort mogelijke duur worden genomen wanneer er voldoende ernstige aanwijzingen van schuld bestaan, en slechts wanneer de finaliteit van de voorlopige maatregel op geen andere manier kan worden bereikt.

Hij kan niet worden genomen met het oog op de onmiddellijke bestraffing noch met het oog op de uitoefening van enige vorm van dwang.

§ 3. De jeugdrechtbank, partijen en hun raadsman alsmede het openbaar ministerie gehoord, doet, vijf dagen na zijn aanvankelijke beschikking en daarna maandelijks, uitspraak over hetzij de intrekking, hetzij de wijziging, hetzij de handhaving van de maatregel, zonder dat deze de termijn van zes maanden mag overschrijden.

§ 4. Hoger beroep tegen deze beschikkingen moet ingesteld worden binnen een termijn van achtenveertig uur, die ten aanzien van het openbaar ministerie loopt vanaf de mededeling van de beschikking en ten aanzien van de andere partijen in het geding vanaf het vervullen van de vormvereisten bedoeld in artikel 52ter, vierde lid. Het beroep kan worden ingesteld door een verklaring aan de directeur van de instelling. Deze schrijft de beroepen in een genummerd en geparafeerd register in. Hij geeft er onmiddellijk kennis van aan de griffie van de bevoegde rechtbank en zendt haar per aangetekende brief een uittreksel van het register. De jeugdkamer van het hof van beroep behandelt de zaak en doet uitspraak binnen vijftien werkdagen te rekenen van de akte van hoger beroep. Na het verstrijken van deze termijn vervalt de maatregel. De termijn wordt geschorst tijdens de duur van het uitstel toegekend op verzoek van de verdediging. De termijn van de dagvaarding voor het hof bedraagt drie dagen.

§ 5. Bij voorkeur, stelt de jeugdrechter of de onderzoeksrechter, naar gelang het geval, ambtshalve, op vordering van de procureur des Konings of op verzoek van één van de betrokken partijen, de bedoelde

2° il existe de sérieuses raisons de craindre que la personne, si elle était laissée en liberté, commette de nouveaux faits, se soustraie à l'action de la justice, tente de faire disparaître des preuves ou entre en collusion avec des tiers ;

3° le fait qualifié d'infraction peut entraîner une réclusion de cinq à dix ans ou une peine plus lourde et

4° la mesure est absolument nécessaire à la préservation de la sécurité publique.

§ 2. Cette mesure provisoire ne peut être prise que pour une durée aussi courte que possible, lorsqu'il existe des indices sérieux de culpabilité, et que si l'objectif qu'elle vise ne peut être atteint autrement.

Cette mesure ne peut pas être prise dans le but d'exercer une répression immédiate ou toute autre forme de contrainte.

§ 3. Le tribunal de la jeunesse, les parties, leurs conseils et le ministère public entendus, décide, cinq jours après avoir rendu son ordonnance initiale, et ensuite chaque mois, soit le retrait, soit la modification, soit le maintien de la mesure, sans que la durée de celle-ci puisse excéder six mois.

§ 4. L'appel contre ces ordonnances doit être interjeté dans un délai de quarante-huit heures qui court, à l'égard du ministère public, à compter de la communication de l'ordonnance et, à l'égard des autres parties en cause, à compter de l'accomplissement des formalités prévues à l'article 52ter, alinéa 4. Le recours peut être formé par déclaration au directeur de l'établissement. Celui-ci inscrit les recours dans un registre coté et paraphé. Il en avise immédiatement le greffe du tribunal compétent et lui adresse un extrait du registre par lettre recommandée. La chambre de la jeunesse de la cour d'appel instruit la cause et se prononce dans les quinze jours ouvrables à compter de l'acte d'appel. Passé ce délai, la mesure cesse d'être d'application. Le délai est suspendu pendant la durée de la remise accordée à la demande de la défense. Le délai de citation devant la Cour est de trois jours.

§ 5. De préférence, le juge de la jeunesse ou le juge d'instruction, selon le cas, remet, d'office, sur réquisition du procureur du Roi ou à la requête d'une des parties concernées, la personne visée en liberté pro-

persoon, bij een met redenen omklede beschikking, in voorlopige vrijheid onder oplegging van één of meer van de volgende voorwaarden :

1° hem verbieden op bepaalde plaatsen te verblijven;

2° hem verbieden bepaalde met naam aangewezen personen op te zoeken of ze te verontrusten;

3° hem verzoeken een schoolse, buitenschoolse of professionele opleiding of vorming te volgen of aan de activiteiten van een leer- en vormingsproject deel te nemen;

4° hem verzoeken zich te onderwerpen aan de richtlijnen van een ambulanc centrum voor geestelijke gezondheidszorg, voor seksuele opvoeding of een centrum voor alcohol- en toxicomanie;

5° hem uitnodigen zich aan te melden bij de door de gemeenschappen ingerichte structuren van bijzondere jeugdbijstand.»».

Nr. 4 VAN DE HEER COVELIERS c.s.

Art. 3bis (nieuw)

Een artikel 3bis invoegen, luidend als volgt :

«Art.3bis.— Artikel 37bis van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 19 januari 1990, vernietigd door het Arbitragehof bij arrest nr. 2/92 van 15 januari 1992 en opgeheven bij de wet van 24 december 1992 wordt hersteld in de volgende lezing :

«Art. 37bis. — §1. De jeugdrechtbank kan tegen de voor haar gebrachte persoon, na tegensprekelijk debat ten gronde en met zijn instemming, een sanctie uitspreken.

De sanctie kan bestaan in :

1° een taak in dienst van de gemeenschap met een maximum van 180 uren, waarvan al dan niet bepaald wordt dat de vergoeding, in de mate waarin de prestatie vergoed wordt, een bijdrage vormt tot een specifiek helpfonds voor het slachtoffer;

2° een geldboete, beperkt tot het minimumbedrag, vermeerderd met de opdecimen, waarin het Strafwetboek of de bijzondere strafwetten voorzien, op voorwaarde dat de persoon ouder is dan zestien jaar en over eigen financiële middelen beschikt;

visoire par ordonnance motivée, en imposant le respect d'une ou de plusieurs des conditions suivantes :

1° interdiction de séjourner à certains endroits ;

2° interdiction de rendre visite à certaines personnes citées nominativement ou de les inquiéter;

3° obligation de suivre une formation scolaire, extrascolaire ou professionnelle, ou de participer à des activités dans le cadre d'un projet d'apprentissage et de formation ;

4° obligation de se soumettre aux directives d'un centre ambulatoire de soins de santé mentale ou d'éducation sexuelle ou d'un centre pour l'alcoolisme et la toxicomanie ;

5° obligation de se présenter auprès des structures d'assistance spéciale à la jeunesse instituées par les communautés. »».

N°4 DE M. COVELIERS ET CONSORTS

Art. 3bis (nouveau)

Insérer un article 3bis, libellé comme suit :

« Art. 3bis.— L'article 37bis de la même loi, inséré par la loi du 19 janvier 1990, annulé par la Cour d'arbitrage par l'arrêt n°2/92 du 15 janvier 1992 et abrogé par la loi du 24 décembre 1992, est rétabli dans la rédaction suivante :

« Art. 37bis. — §1er. Le tribunal de la jeunesse peut, après un débat contradictoire sur le fond et avec son accord, prononcer une sanction à l'encontre de la personne qui lui a été déférée.

Cette sanction peut consister en :

1° un travail d'intérêt général dont la durée ne peut pas excéder 180 heures et dont la rémunération, si elle existe, est versée à un fonds spécifique d'aide à la victime ;

2° une amende, limitée au montant minimum, majoré des décimes additionnels prévus par le Code pénal ou les lois pénales particulières, à condition que la personne ait plus de seize ans et dispose de ressources financières propres;

§ 2. De jeugdrechtbank kan bepalen dat de taak in dienst van de gemeenschap bedoeld in §1, 1° uitgevoerd wordt in combinatie met de maatregel bedoeld in artikel 37, §2, 2° b), zonder dat het totaal aantal uitvoeringsuren van 180 uren mag overschreden worden;

§ 3. De bevoegde sociale dienst onderzoekt de situatie van de betrokkene voorafgaandelijk aan het uitspreken van de sanctie of de combinatie van de sanctie en de maatregel;

§ 4. De taken worden binnen het jaar, te rekenen vanaf de kennisgeving van de uitspraak uitgevoerd.

§ 5. De niet naleving van de sanctie of de combinatie van de sanctie en de maatregel die aan de betrokkene zelf te wijten is, geeft aanleiding tot toepassing van artikel 60, eerste lid;

§ 6. De nadere bepalingen inzake de praktische tenuitvoerlegging van de taak in dienst van de gemeenschap en de erkenning en de subsidiëring van de diensten die er de opvolging van verzekeren, worden bij koninklijk besluit vastgesteld.»».

VERANTWOORDING

Het criterium voor de voorgestelde wijziging van artikel 37, §2, 4° is het reëel en acuut gevaar voor de veiligheid van de samenleving van de persoon die een misdrijf pleegde voor zijn meerderjarigheid.

De voorgestelde opneming van zo'n persoon in een beveiligde leefgroep van een gesloten opvoedingsafdeling heeft als hoofdzakelijk kenmerk en ook finaliteit, bij reëel gevaar voor recidive of collusie, hem tijdelijk uit de maatschappij te verwijderen. Het aan de wet op de jeugdbescherming eigen opvoedkundig karakter van de overheidstussenkomst wordt hierbij volkomen accessoir. De beveiliging van de maatschappij is het eerste en overheersend motief. Het past derhalve niet dit onder te brengen onder de «maatregelen» van artikel 37 omdat tijdens de vrijheidsbeneming van de minderjarige niet ingegrepen wordt in zijn opvoeding, zoals vereist door artikel 5, §1, d) EVRM.

Het tweede en derde lid van artikel 3 houdt niets meer in dan de mogelijkheid die thans door artikel 52^{quater} van de jeugdwet wordt geboden. Dit amendement maakt dan wel van de gelegenheid gebruik om dit laatste aangehaalde artikel te herschrijven met verhoogde aandacht voor de rechtswaarborgen. De minderjarige ondergaat met het huidige artikel 52^{quater} een regime dat vergelijkbaar is met de voorlopige hechtenis voor volwassenen, zonder de procedurele waarborgen die de wet van 20 juli 1990 hieraan verbindt. De minderjarige, de facto van zijn vrijheid beroofd, heeft op dit vlak recht op minstens dezelfde procedurewaarborgen.

§ 2. Le tribunal de la jeunesse peut combiner le travail d'intérêt général visé au §1er, 1°, avec la mesure visée à l'article 37, § 2, 2°, b), sans que le nombre total d'heures consacrées à l'exécution de la sanction et de la mesure puisse excéder 180;

§ 3. Le service social compétent examine la situation avec l'intéressé préalablement à la prononciation de la sanction ou à la combinaison de la sanction et de la mesure;

§ 4. Les travaux d'intérêt général sont accomplis dans l'année qui suit la notification de la décision.

§ 5. Le non-respect, imputable à l'intéressé même, de la sanction ou de la combinaison de la sanction et de la mesure entraîne l'application de l'article 60, alinéa 1er;

§ 6. Les modalités relatives à l'accomplissement du travail d'intérêt général ainsi que celles relatives à l'agrément et au subventionnement des services qui en assurent le suivi sont fixés par arrêté royal.»».

JUSTIFICATION

Si l'on propose de modifier l'article 37, §2, 4°, c'est en raison du danger réel et pressant que constitue pour la sécurité de la société la personne qui a commis une infraction avant d'avoir atteint l'âge de la majorité.

Le placement dans une communauté sécurisée d'une section d'éducation fermée d'une telle personne a essentiellement pour objectif, en cas de danger réel de récidive ou de collusion, de l'écarter temporairement de la société, le caractère éducatif de l'intervention des pouvoirs publics inhérent à la loi relative à la protection de la jeunesse, devenant en l'occurrence tout à fait accessoir. La sécurisation de la société est le motif principal et dominant. Il n'est dès lors pas opportun de faire figurer cette mesure parmi les «mesures» prévues à l'article 37, étant donné que pendant la privation de liberté du mineur d'âge, on n'intervient pas dans son éducation, comme le requiert l'article 5, § 1er, d) de la CEDH.

Les alinéas 2 et 3 de l'article 3 ne font que reprendre les possibilités prévues à l'heure actuelle par l'article 52^{quater} de la loi relative à la protection de la jeunesse. Les auteurs du présent amendement profitent cependant de l'occasion pour reformuler l'article précité en étant plus attentif aux garanties juridiques. L'actuel article 52^{quater} soumet le mineur à un régime comparable à celui de la détention préventive applicable aux adultes, sans les garanties de procédure prévues par la loi du 20 juillet 1990. Le mineur privé de sa liberté a droit au moins aux mêmes garanties en matière de procédure.

De § 4 van het herschreven artikel 52quater neemt de beroepsprocedureregels van de bestaande wet over.

De § 5 van het herschreven artikel 52quater verzoekt de onderzoeksrechter, bevoegd op grond van artikel 49, en de jeugdrechtbank, bevoegd voor de voorlopige maatregelen, bij voorkeur na te denken over alternatieven voor de plaatsing in gesloten afdeling, wanneer de veiligheid van de maatschappij hierdoor gediend blijft. Het is duidelijk dat, gedurende de voorbereidende rechtspleging, geen taak in dienst van de gemeenschap of werkstraf als voorwaarde kan opgelegd worden. Het arrest van het Hof van Cassatie van 4 maart 1997 (nr. P. 96.1660.N) laat hierover geen onduidelijkheid bestaan.

Wanneer het 9° lid van het artikel 3 het heeft over « een welbepaalde sanctie », dan is dit geen toeval. Het voorgenomen 5° van artikel 37, § 2, bevat onder a), b en c immers geen jeugdbeschermingsmaatregelen, maar een reactie op delinquentie waarvan het hoofdzakelijk kenmerk, de natuur, in de eerste plaats bestraffend is en slechts accessoir (en hopelijk) hulpverlenend, vormend en opvoedend. Minstens het punt b zou de toetsing aan artikel 7.1 van de Arbeidswet van 16 maart 1971 bovendien moeilijk doorstaan.

Fysieke arbeid moet hier gratis tijdens de vrije tijd worden gepresteerd. Wanneer werkstraf voor volwassenen als autonome straf wordt opgenomen in het Strafwetboek, bestaat er geen logica om dezelfde arbeid, door minderjarigen gepresteerd, louter door het gebruik van een andere terminologie, een andere draagwijdte te geven. Ook voor volwassenen is de instemming vereist.

Het past derhalve dit alles eerlijk en duidelijk in de jeugdwet in te schrijven als een specifiek mogelijk antwoord op de delinquentie en het als volwaardige sanctie onder te brengen in een nieuw artikel 37bis. Gelet op de specifieke situatie van minderjarigen kunnen evenwel het maximum aantal uren prestatie en de termijn waarbinnen ze moeten worden gepresteerd niet dezelfde zijn als deze voor de volwassenen. Ook de combinatie van de werkstraf van het nieuw artikel 37bis met het leerproject van artikel 37, § 2, 2, b), moet in tijd gelimiteerd worden. De bepaling van de modaliteiten voor de praktische tenuitvoerlegging van de taak in dienst van de gemeenschap wordt aan de Koning overgelaten.

Het is van het grootste belang dat de sancties niet tijdens de voorbereidende procedure kunnen worden uitgesproken (zie Cass. cit.). Vermits het artikel 52 niet naar dit artikel 37bis zal verwijzen, is het gevaar hiervoor afgewend.

Guy HOVE (VLD)
Fientje MOERMAN (VLD)
Hugo COVELIERS (VLD)

Le § 4 de l'article 52quater, tel qu'il est reformulé, reprend les règles de procédure de l'appel de la loi existante.

Le § 5 de l'article 52quater, tel qu'il est reformulé, prie le juge d'instruction, compétent sur la base de l'article 49, et le tribunal de la jeunesse, compétent pour les mesures provisoires, d'envisager de préférence des alternatives au placement en section fermée, lorsque celles-ci ne compromettent pas la sécurité de la société. Il est clair que, pendant la procédure préparatoire, le juge ne peut imposer l'accomplissement d'un travail d'intérêt général ou d'une peine de travail comme condition. L'arrêt de la Cour de cassation du 4 mars 1997 (n° P. 96.1660.N.) ne laisse subsister aucun doute à cet égard.

Si l'alinéa 9 de l'article 3 parle de « la sanction », ce n'est pas un hasard. En effet, le 5° proposé de l'article 37, § 2, ne contient, sous a, b et c, aucune mesure de protection de la jeunesse, mais constitue une réaction face à la délinquance, réaction qui vise principalement à réprimer et accessoirement seulement (espérons-le) à aider, à former et à éduquer. Le point b, au moins, résisterait en outre difficilement à une confrontation avec l'article 7.1 de la loi du 16 mars 1971 sur le travail.

Le travail physique doit en l'occurrence être accompli gratuitement pendant les temps libres. Si la peine de travail pour les adultes est reprise dans le Code pénal comme peine autonome, il n'est pas logique de conférer une portée différente au même travail, effectué par des mineurs, en utilisant simplement une autre terminologie. Le consentement est également exigé dans le cas d'adultes.

Il convient dès lors de prévoir tout cela honnêtement et explicitement dans la loi relative à la protection de la jeunesse comme une réponse spécifique possible à la délinquance et d'en faire une sanction à part entière faisant l'objet d'un nouvel article 37bis. Vu la situation spécifique du mineur, le nombre maximum d'heures prestées et le délai durant lequel celles-ci doivent être prestées ne peuvent toutefois pas être les mêmes que pour les adultes. La combinaison de la peine de travail prévu au nouvel article 37bis avec le projet éducatif visé à l'article 37, § 2, 2, b), doit également être limitée dans le temps. Les modalités pratiques d'exécution du travail d'intérêt général sont fixées par le Roi.

Il est de la plus grande importance que les sanctions ne soient pas prononcées durant la procédure préparatoire (voir Cass. cit.). Étant donné que l'article 52 ne renverra pas à l'article 37bis, cela ne risque cependant pas de se produire.